

Ковин, Мај 2019.

ДАНИ КУБЕ

Република Куба / República de Cuba)

Куба, званично Република Куба (República de Cuba), држава је и архипелаг у северним Карибима и налази се између Карипског мора, Мексичког залива и Атланског океана. Куба је највеће острво на Карибима, а са више од 11 милиона становника је друга после Хиспаниоле, мада са мањом густином становништва од већине држава у региону. Државу чине главно острво Куба, острво Исла де Хувентуд и неколико архипелага. Главни и највећи град је Хавана, а остали већи градови су Сантијаго де Куба, Камагеј, Олгин, Санта Клара и Гвантанамо. Северно од Кубе се налазе САД и Бахами, на западу Мексико, на југу Кајманска острва и Јамајка, а на југоистоку Хаити.

Оство Кубу су насељавала разна мезоамеричка племена пре искрцавања истраживача Кристофера Колумба 1492. који ју је присвојио у име Краљевине Шпаније. Куба је остала шпанска колонија све до Шпанско-америчког рата 1898, све до стицања номиналне независности 1902.

Крхка република је прошла кроз период друштвене нестабилности, и упркос покушајима да се ојача њен демократски систем, Куба је 1952. потпала под диктатуру бившег председника Фулгенсија Батисте. Све већи немири и нестабилност довели су до Батистиног збацивања јануара 1959. од стране Покрета 26. јул, који је после тога успоставио социјалистичку владу под вођством Фидела Кастра. Од 1965. Куба је једнопартијска држава којом управа Комунистичка партија Кубе.

Куба је вишенационална држава, а њен народ, култура и обичаји су разноликог порекла, од домородачких народа Таино и Сибони, дугог периода шпанског колонијализма, довођења афричких робова, блискости са Совјетским Савезом током Хладног рата и близине САД.

Куба се рангира високо по степену здравствене заштите и образовања, са високом показатељем хуманог развоја.

Извор: Wikipedia

Дани Кубе у Ковину

Куба је острво које се налази на Карибима, и које одликује неупоредива природна лепота широм земље, привлачна милионима туриста сваке године.

Осунчане плаже од финог песка као Варадеро, архитектонски драгуљи Старе Хаване, Тринидада, Сантјага де Кубе, или фасцинантни крајолик Долине Вињалес, само су нека од места која треба обићи.

Међутим, Куба је више од тога. Њена култура је богата у свим видовима, при чему се истиче музика, аутохтона по природи, уз примесе актуелне традиције и звукова, која одражава нацију.

Кубански народ је храбар, вредан, гостољубив, и са задовољством прихвата странце који се одлуче да дођу у посету. Историја Кубе је пуна херојских дела и вођа потеклих из самог народа.

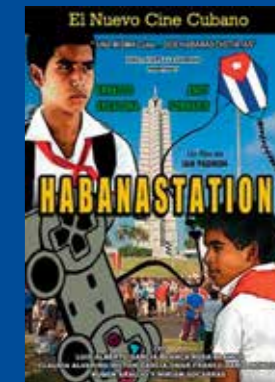
Данашње активности представљају само увид у оно што ће моћи да виде они који је посете. То је стални позив, посебно српском народу, тако сличном нашем.

Добродошли на Кубу!

Амбасадор Кубе Густаво Триста дел Тодо

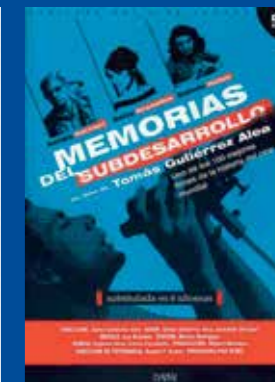

“Salsa y Punto” Концерт групе кубанских музичара (27. мај)

Недеља кубанских филмова

27. мај	21.00	Cuba Libre
28. мај	18.00	La bella del Alhambra
	20.00	Habanastation
29. мај	18.00	Bailando con Margot
	18.00	Memorias del subdesarrollo
30. мај	18.00	José Martí, el ojo del canario
	20.00	Clandestinos

Љубинка Шибџ Фимић / Уздах у времену

Када се светлост преточи са човековог лика и дела руку у вечност, а при том заустави време, револуцију потписује својим животом и засеје инспирацијом целу планету, онда је то трајни алиби за бољи живот људи ма где живели. За све оне који су дали своје животе за људско свануће, неки су писали романи, стварали филмове, велике чланке и фотографије...

Када нам се учини да је време заборавом засула сећања на догађаје који супотресли свет, десет сенеобична и несвакидашња збивања која нас враћају у дубину емоција давног времена и онда нам се чини као да је све јуче било. Губитак људског лика и дела преноси вредност у данас, у сутра... Перо, књига, слика... омеђавају вредност, што је увек мој повод да трајем у својој намери.

Зашто Че Гевара?

Књига о Че Гевари и Фиделу Кастру, коју ми је поклонила моја сестра Вана Жарковић (сликар), позвала ме је да се осмелим и кренем у необично сликање револуционара Кубе. У овом догађају су учествовале и моје другарице Меланија и Тања (новинарке) које су ми поклониле још једну књигу и дале задатак да им насликам Че Гевару. Тај први пастел је оставио бледу копију на следећем листу и тргла сам се схвативши да је то знак да овој теми треба да посветим своје време. За неверовање, пред мојом кућом на дрвету појавио се његов лик... Од 2007. године до данас - ово је још једна изложба са овом темом, од тога две су се догодиле у Хавани и остале

тамо. Немир мојих боја ме је довео до Хаване, до породице Че Гевариног сина и супруге Алеиде. Данас ми се чини као да је то био сан и да немам албуме о животу Че Геваре посвећеном од Алеиде са садржајем: „Да је мој супруг жив поносио би се вашим радом, јер ви чините нешто што је и он чинио - волите људе и волите свет.“

Тренутак и приказ када је стрељан Че Гевара обишао је свет. Ми овде смо били запањени и нисмо веровали да се то догодило, па ето и данас нам се чини да је он жив, јер његове идеје о слободи, о борби против сиромаштва за опште људско добро провејавају светом. Била сам у Хавани, у Санта Клари, стајала сам у другом реду да се поклоним сенама у гробници Че Геваре и других револуционара. Људи су пролазили са уздахом у тишини и сузама које су оросиле и моје лице.

Колико год бисмо речи изговорили, слика насликали и књига написали не можемо по вредности парирати лику Че Геваре који је за сва времена у аманет човеку оставио новинар-фотограф Корда Кубанац.

Љубинка Шибџ Фимић

Љубинка Шибџ Фимић, даровита српска уметница ...

Несвакидашња енергија коју је Шибџ удахнула у своја платна не дозвољава вам да изађете из овековеченог тренутка и ви, напосто, осећате животе других народа... Игрмом боја уметница вам открива свет, далеко од нас, чудесан и занимљив и увек интересантан. Смелим потезом четкице одводи нас у загонетке ликова, у лавиринте душа, у имагинацију која пројектује необичну стварност.

Кроз слику промиче поезија и проза, оштра линија у судару боја на тренутак уводи у провалију сазнања, али увек излази смело, смиреним и топлим акцентом на слици. Свеукупна стваралаштво исказује даровитост, тематску посебност са ехом поетског и празног ритма. Јер, посматрање слике није само естетски доживљај, већ и посматрање онога што се на први поглед не види, јер ликови излазе из слика, а пејзажи се покрећу.

Боје су водич, као дуга у далекој неопипљивој линији, која даје другу и трећу димензију, дубину слике. На том путу Шибџиних слика коњи носе своје јахаче у вечност доминирајући снагом и лепотом, племенитошћу која издваја посебност и увек победу. Љубинка Шибџ Фимић најбоље исказује потребу да кроз светлост боја додирује човекову душу. Она једном рече: "У равни могућег чинимо мало за људско добро, за мир који није доступан на целој планети, и зато, још један дар неба са својих дланова преносим народима света".

Шибџ нам помаже да не заборавимо праве вредности и да се боримо за лепоту, животни склад, за идеале који не односе своје јунаке у заборав. "Атмосфера коју сам остварила у мојим сликама пре одласка на Кубу дочекала ме је у земљи најхрабријих у последњем веку". Сликара је нашла начин да осигура своју емоцију, да нам је пренесе са поруком за сва времена коју је свету послао Че Гевара.

Владимир Савић / Предивна Куба / Maravillosa Cuba

"Време никада не стоји и тренуци који нам пружају радост одмах постају сећање. Ухватити тај тренутак и спремити га за вечност уистину је величанствено!"

Џошуа Атикс (Joshua Atticks)

Владимир је успешан хроничар тих сећања.

Владимир Савић рођен је 1965 у Београду. Живи и ради на релацији Београд - Зрењанин. Дуги низ година фотографија му је хоби. На годишњем конкурс за најбољу фотографију у организацији портала РеФото на тему "Живот и мултимедија" 2016. године добија 3 награду. Награђена фотографија била је изложена у галерији "PROZOR" и гостујућим изложбама широм Србије. Фотографије Владимира Савића налазе се у приватним збиркама широм Европе.

Фотографије на корицама каталога: Владимир Савић

Центар за културу Ковин

Главни и одговорни уредник: Миливој Грчић

Уредник издања: Милан Живковић

Штампа: Бела, тираж: 200